

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 58487-16/ODK-2016

Praha 7. listopadu 2016

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“) v souladu s ustanovením § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, o odvolání pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, narozeného dne 6. února 1989, bytem Bořivojova 694/108, 130 00 Praha 3 (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „povinný subjekt“), ze dne 29. září 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 1521405/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

takto:

Rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, ze dne 29. září 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 1521405/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se ruší a věc se vrací povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy k novému pojednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 14. dubna 2016 povinným subjektem (jeho dopisem z téhož dne, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 555291/2016) elektronicky zasláno v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Žadatel, který je zároveň zastupitelem hlavního města Prahy, se dne 3. března 2016 v souladu s InfZ a se zákonem č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí přístupových údajů „do modulů/aplikací KDF (Kniha došlých faktur) a BAR (Balancování rozpočtu) systému Gordic GINIS, který používá Magistrát hlavního města Prahy“. Povinný subjekt svým rozhodnutím ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, žadatelovu žádost odmítl.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 27. dubna 2016, č. j. MV-58487-3/ODK-2016, odvoláním napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Ministerstvu vnitra byla dne 10. června 2016 spolu se spisovým materiálem předána žadatelova stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, povinný subjekt tak učinil svým dopisem ze dne 9. května 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016 OVO, č. j. MHMP 1030573/2016.

Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že po zrušení rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se povinný subjekt vyřízením žadatelovy žádosti o poskytnutí informace ze dne 3. března 2016 vůbec nezabýval. Nicméně dne 14. června 2016 povinný subjekt doplnil spisový materiál o své rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti o poskytnutí informace ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016.

Ministerstvu vnitra nezbylo než svým rozhodnutím ze dne 21. června 2016, č. j. MV-58487-6/ODK-2016, postup povinného subjektu potvrdit – povinný subjekt při vyřizování žadatelovy žádosti přestal být nečinným a dodatečně vydal rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti o poskytnutí informace.

Dne 12. července 2016 bylo Ministerstvu vnitra povinným subjektem (jeho dopisem z téhož dne, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 121532/2016) elektronicky zasláno v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 26. července 2016, č. j. MV-58487-8/ODK-2016, odvoláním napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Dne 2. září 2016 byla Ministerstvu vnitra spolu se spisovým materiálem elektronicky předána druhá žadatelova stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ – stalo se tak dopisem povinného subjektu ze dne 1. září 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016 OVO, č. j. MHMP 1495950/2016.

Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že povinný subjekt se po zrušení svého rozhodnutí ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, vyřízením žadatelovy žádosti o poskytnutí informace ze dne 3. března 2016 opět vůbec nezabýval. Ministerstvo vnitra proto svým rozhodnutím ze dne 14. září 2016, č. j.

MV-58487-12/ODK-2016, povinnému subjektu podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ přikázalo, aby žadatelovu žádost do 15 dní ode dne doručení rozhodnutí vyřídil.

Dne 24. října 2016 bylo Ministerstvu vnitra povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 21. října 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 1841331/2016) předloženo v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 29. září 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 1521405/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jako „napadené rozhodnutí“). Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Poté, co Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 14. září 2016 povinnému subjektu přikázalo, aby podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ žadatelovu žádost do 15 dní ode dne doručení rozhodnutí vyřídil, vydal dne 29. září 2016 povinný subjekt napadené rozhodnutí, jímž žadatelovu žádost potřetí odmítl. V tomto rozhodnutí povinný subjekt se znovu zabýval právním režimem žádosti – opětovně dospěl k závěru, že na posouzení žadatelovy žádosti se bude aplikovat InfZ i zákon o hlavním městě Praze. Ve vztahu k zákonu o hlavním městě Praze, který je třeba aplikovat z důvodu, že žadatel je zároveň zastupitelem hlavního města Prahy, povinný subjekt pouze konstatuje, že rozhodl, že není splněna podmínka podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze. Podle povinného subjektu je totiž relevantní, že „modul KDF, ani modul BAR neobsahují informace, které by měly být jakkoli relevantní pro rozhodování zastupitele v konkrétní věci“ – oba moduly systému Ginis jsou „dílčími informačními systémy, které slouží zaměstnancům Magistrátu hlavního města Prahy jako pracovní nástroje pro výkon požadovaných činností“. Povinný subjekt upřesňuje, jaká data jsou do obou modulů vkládána. Vzhledem ke skutečnosti, že dle názoru povinného subjektu zákon o hlavním městě Praze v posuzovaném případě aplikovat nelze, přistoupil povinný subjekt k aplikaci InfZ.

Povinný subjekt odmítnutí žadatelovy žádosti z důvodů podle § 8a InfZ (ve vztahu k modulu KDF) a podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ (ve vztahu k oběma modulům). Odmítnutí podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ povinný subjekt založil na argumentu, že „povinnost zadávat data do systému KDF resp. do systému BAR a způsob zadávání těchto dat do systému je stanovena výhradně vnitřními pokyny vydanými v rámci organizační struktury hl. m. Prahy“. Podle slov povinného subjektu jde v případě obou databází o „výlučný vnitřní (pracovní) nástroj zaměstnanců hlavního města Prahy, prostřednictvím něhož je realizován vnitřní pokyn jím nadřízených osob“. Povinný subjekt dále opakuje svůj argument, že „ekonomický systém Ginis byl jako celek zařazen Radou hl. m. Prahy jejím usnesením č. 2880 ze dne 24. 11. 2015 do tzv. významných informačních systémů dle zákona o kybernetické bezpečnosti“ – oba moduly jsou součástí systému Ginis. Povinný subjekt dospívá k závěru, že „odmítnutí zpřístupnění databází osobě, která nemá pravomoc do systému z důvodu plnění pracovních povinností zasahovat, je realizací pravomoci svěřené povinnému subjektu zákonem o kybernetické bezpečnosti a zároveň naplněním druhé podmínky pro užití ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ“ (tj. „existence důvodu, pro který je nezbytné informaci chránit a utajit před žadatelem). Povinný subjekt upozorňuje, že v databázi KDF jsou obsaženy i osobní údaje, které je nezbytné chránit; „zpřístupnění databáze prostě uvedených osobních

údajů přitom možné není“, proto je třeba žadatelovu žádost – ve vztahu k modulu KDF odmítnout i na základě § 8a InfZ.

Proti rozhodnutí povinného subjektu, které bylo žadateli doručeno dne 30. září 2016, podal žadatel dne 12. října 2016 odvolání. Odvolatel zdůrazňuje, že o přístup do obou modulů žádá „předně jako zastupitel hlavního města Prahy a jako člen kontrolního výboru“. Odvolatel se proto neztotožňuje s přesvědčením povinného subjektu, že požadované informace nejsou pro žadatele – zastupitele, relevantní. Odvolatel upozorňuje, že kontrolní funkce, které se věnuje kontrolní výbor, se „nedá činit bez přístupu k podkladovým dokumentům, které se nacházejí právě a jedině v modulech KDF a BAR“. Odvolatel je přesvědčen, že na požadovanou informaci má jako zastupitel nárok – v této souvislosti mimo jiné odvolatel odkazuje na stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly 1/2016 – Právo zastupitele na informace. Dále odvolatel vyjadřuje názor, že povinný subjekt vzhledem k obsahu předchozího rozhodnutí o odvolání (rozhodnutí ze dne 27. dubna 2016, č. j. MV-58487-3/ODK-2016) nepostupuje v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Ve svém dopise ze dne 21. října 2016, jímž předložil Ministerstvu vnitra spisový materiál, povinný subjekt k žadatelovu odvolání uvedl, že bylo podáno včas.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadované informace (poskytnutí přístupových údajů do modulů KDF a BAR systému Gordic GINIS, který používá povinný subjekt), jež nepochybně spadá do samostatné působnosti hlavního města Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu ve spojení s ustanovením § 16 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze konstatovat, že nadřízeným orgánem Hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele. Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že odvolání je důvodné. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

III./a

Povinnému subjektu bylo žadatelem i odvolacím orgánem nejednou zdůrazněno, že **žadatel je zastupitelem hlavního města Prahy** (navíc i předsedou kontrolního výboru zastupitelstva hlavního města Prahy). Povinný subjekt si je této skutečnosti vědom, nicméně jí v zásadě stále nebere v potaz.

Podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze má zastupitel hlavního města Prahy při výkonu své funkce právo na informace *ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce*.

V této souvislosti bylo v minulém rozhodnutí odvolacího orgánu uvedeno:

Problematikou práva zastupitele na informace se podrobně zabývá stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 – Právo člena zastupitelstva obce na informace (předmětné stanovisko je možno nalézt na této internetové adrese: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/odbor-verejne-spravy-dozoru-a-kontroly.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>), závěry tohoto stanoviska jsou použitelné i na zastupitele hlavního města Prahy.

V daném stanovisku, je konstatováno:

Lze tudíž učinit dílčí závěr, podle něhož má každý zastupitel právo – zjednodušeně řečeno – na veškeré informace vypovídající o samostatné působnosti obce.

Z minulého rozhodnutí povinného subjektu je nepochybné, že povinnému subjektu je existence tohoto stanoviska známa.

Klíčovou otázkou je v řešeném případě posouzení, zda jsou žadatelem požadované přístupové údaje informací spadající pod § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze. Odmítne-li povinný subjekt žadateli poskytnout předmětné přístupové údaje, o jejichž poskytnutí žadatel žádá z titulu své funkce zastupitele hlavního města Prahy, je nezbytné, aby povinný subjekt **dostatečně odůvodnil, proč se v posuzovaném případě nejedená o informace, na něž má zastupitel podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze nárok**. Toto odůvodnění absentuje i ve třetím rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Povinný subjekt opětovně charakterizoval, jaká data jsou vkládána do modulu KDF a modulu BAR, aniž by se zabýval otázkou, proč přístupové údaje do těchto databází nemohou být vyhodnoceny jako informace, na jejichž poskytnutí má žadatel – zastupitel, z titulu své funkce právo.

Povinný subjekt pouze podotkl, že přezkoumal, „zda je splněna podmínka, že žadatel poptává informace při výkonu své funkce a zda tyto informace souvisí s výkonem jeho funkce“. Následně se povinný subjekt omezil na konstatování: „Povinný subjekt rozhodl, že tomu tak není“. Za zdůvodnění svého závěru povinný subjekt považuje toto tvrzení: „Modul KDF, ani modul BAR totiž neobsahují informace, které by měly být jakkoli relevantní pro rozhodování zastupitele v konkrétní věci“.

V této souvislosti je nutné poznamenat, že zastupitel má právo na informace plynoucí přímo ze zákona o hlavním městě Praze, aniž by na toto právo mělo sebemenší vliv, zda je požadovaná informace pro zastupitele jakkoli relevantní, natož relevantní ve vztahu k „rozhodování o konkrétní věci“.

Zastupitel v žádném případě nemá povinnost odůvodňovat svou žádost o poskytnutí informace či specifikovat, k jaké konkrétní věci, o níž bude jako zastupitel, má jeho žádost vztah.

Lze říci, že povinný subjekt své rozhodnutí ve vztahu k zákonu o hlavním městě Praze vůbec neodůvodnil, resp. své rozhodnutí neposkytnout zastupiteli požadovanou informaci „podepřel“ povinný subjekt konstatováním, které v žádném případě nemůže obstát jako důvod pro odmítnutí zastupitelovy žádosti o poskytnutí informace. Ve svém prvním rozhodnutí o odvolání v posuzované věci Ministerstvo vnitra povinný subjekt upozornilo, že v § 68 odst. 3 správního řádu je vyjmenováno, co má být v odůvodnění uvedeno: *důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*.

Odvolací orgán opakuje, že stále nevidí důvod, proč by zastupitel neměl mít právo získat přístupové údaje ke dvěma databázím, jsou-li v nich obsaženy informace vypovídající o samostatné působnosti hlavního města Prahy. Znovu lze zdůraznit, že na základě poskytnutých přístupových údajů může žadatel – zastupitel, získat pouze právo nahlížet do databází, nikoli zasahovat do jejich obsahu.

III./b

Pokud je správně vyhodnoceno a náležitě odůvodněno, že se v daném případě nejedná o informaci související s výkonem funkce zastupitele hlavního města Prahy, je na místě aplikovat InfZ – posuzovat zastupitelovu žádost o poskytnutí informace jako „běžnou“ žádost podle InfZ. Co se týče posouzení postupu povinného subjektu ve vztahu k vyhodnocení žadatelovy žádosti o poskytnutí informace ve vztahu k InfZ, uvádí Ministerstvo vnitra následující.

Argument povinného subjektu, že žádost je ve vztahu k modulu KDF třeba odmítnout s ohledem na § 8a InfZ odmítnout, protože nelze zajistit přístup do databáze, aniž by bylo možné zároveň chránit osobní údaje obsažené v databázi, by v případě „běžné“ žádosti o poskytnutí informace byl přípustný. Odkaz na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ však takto hodnotit nelze.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ platí, že *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*.

Ministerstvo vnitra opakuje, že podle § 4a odst. 2 písm. e) a f) InfZ je možné, aby povinný subjekt žadatelovu žádost vyřídil **sdělením přístupových údajů do informačního systému povinného subjektu**. Rovněž Ministerstvo vnitra

povinnému subjektu znovu připomíná, že **ustanovení InfZ, která umožňují omezit právo žadatele na informace, musejí být vykládána restriktivně**. Dále platí, že povinný subjekt nemůže nad rámec zákonné úpravy dovozovat či vytvářet další důvody omezení práva na informace.

Znovu je třeba zdůraznit, že žadatel žádá o přístupové údaje do dvou „živých databází“, přičemž lze zmínit, že ze spisového materiálu je odvolacímu orgánu známo, že žadatel měl v minulosti do daných databází přístup – tento přístup mu byl však odebrán. Skutečnost, že pravidla pro zadávání dat do modulů systému Ginis jsou stanovena „výhradně vnitřními pokyny vydanými v rámci organizační struktury hl. m. Prahy“ je pro daný případ zcela irelevantní; těžko lze navíc předpokládat, že by tomu bylo jinak. Lze zopakovat, že žadatel **žádá o právo nahlížet do dvou databází – aby se mohl seznamovat s obsahem těchto databází** (tedy s daty, které jsou v nich evidovány). Žadatel se tímto způsobem logicky nemůže stát osobou s oprávněními zaměstnanců hlavního města Prahy, kteří v těchto systémech „pracují“ – žadatel na základě své žádosti podle InfZ nezíská (ani nemůže získat) možnost do obsahu databází jakkoli zasahovat.

Ministerstvo vnitra rovněž odkazuje na své předchozí rozhodnutí – rozhodnutí o (druhém) žadatelově odvolání ze dne 26. července 2016, MV- 58487-8/ODK-2016, v němž mimo jiné uvedlo následující:

Ministerstvo vnitra povinnému subjektu znovu připomíná, že InfZ neobsahuje žádné ustanovení, které by povinnému subjektu umožňovalo odmítnout poskytnutí požadované informace na základě přesvědčení, že omezení přístupu žadatele do daných databází odpovídá určitému ustanovení zákona o kybernetické bezpečnosti (konkrétně § 5 odst. 2 písm. i) zákona o kybernetické bezpečnosti, které zařazuje řízení přístupu osob ke kritické informační infrastruktuře nebo k významnému informačnímu systému mezi organizační opatření podle tohoto zákona).

Povinný subjekt navíc přímo uvádí, že do modulu KDF jsou vkládány „údaje týkající se veškerých faktur doručených povinnému subjektu“ a že do modulu BAR jsou vkládána „dílní data, jejichž následným zpracováním dochází k vytvoření podkladů pro vyhotovení celkového rozpočtu organizace“. Je očividné, že důvod možného odmítnutí žadatelovy žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, není důvodem, na jehož základě by bylo možno odmítnout žadatelovu žádost o přístupové údaje do specifikovaných modulů systému Ginis, protože **žadatelova žádost evidentně nesměruje k poskytnutí informace, která se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu**.

III./c

Povinný subjekt očividně postupuje **v rozporu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu**, nebere-li v potaz, že je vázán právním názorem odvolacího orgánu vyjádřeným v rozhodnutích, kterými byla zrušena předchozí rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Ministerstvo vnitra proto povinný subjekt upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. ledna 2015, č. j. 6 As 113/2014 – 35, který se zabýval právě obstrukcemi ve správním řízení o poskytování informací dle InfZ. Tento rozsudek se sice primárně týká obstrukčního jednání odvolacích (nadřízených) orgánů, nicméně lze jej aplikovat i na situaci, kdy takto postupuje přímo povinný subjekt. Nejvyšší správní soud zde judikoval, že žadatel o informace má právo obrátit se na soud s žalobou (dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů) i v situacích, kdy dojde k opakovanému zrušení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace rozhodnutím odvolacího orgánu a vrácení věci povinnému subjektu.

Dále Ministerstvo vnitra upozorňuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. října 2013, č. j. 10 A 102/2013-81. Citace z tohoto rozsudku: *Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu (které se podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím použije i na postup podle tohoto zákona) je prvoinstanční správní orgán vázán názorem svého nadřízeného orgánu vysloveným v odůvodnění rozhodnutí, jímž bylo prvoinstanční rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Žalovanému tedy nepřísluší jakkoli zkoumat správnost názoru svého nadřízeného orgánu a zpochybňovat jej. Vysloveným právním názorem je vázán a je povinen ho respektovat. Prezentovaný přístup žalovaného, který se odmítl řídit právním názorem svého nadřízeného orgánu, protože ho považoval za nesprávný, zcela popírá princip hierarchie veřejné správy a v podstatě by vedl k tomu, že by jakékoli opravné prostředky pozbyly svého smyslu.*

Ministerstvo vnitra může rovněž poukázat na rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 21. dubna 2015, č. j. 19 C 36/2015-205, který se zabývá situací, kdy povinný subjekt odmítal poskytovat informace o platových poměrech zaměstnanců ve veřejné správě, tedy o příjemcích veřejných prostředků ve smyslu § 8b InfZ v posuzovaném případě. V tomto rozsudku okresní soud vyslovil tento právní názor: *V prostředí materiálně-právního státu je neakceptovatelné, aby kterýkoliv nositel veřejné moci postupoval v příkrém rozporu se závazným právním názorem svého nadřízeného orgánu, ač vázanost plyne z výslovné díkce zákona, v tomto případě § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Žalovaný nejméně od 8.10.2013 zcela rezignoval na jakoukoliv právní relevantní argumentaci, ale omezil se na neustálé opakování svého výkladu zákona, o jehož vadnosti byl ústředním správním úřadem opakovaně ujišťován. Závěr, že se informace o platech a odměnách má zásadně zveřejňovat, učinila moc zákonodárná (přístup k vládnímu přílepku, který měl zveřejňování zabránit), moc výkonná (opakovaná zrušovací rozhodnutí ústředního správního úřadu) i moc soudní (rozhodovací činnost NSS). Je pak zcela nepřijatelné, aby kterýkoliv správní úřad či kterákoliv úřední osoba jakýmikoliv svými úvahami opakovaně vydávala rozhodnutí, která se vyznačují absolutní absencí respektu k zákonu [§ 90 odst. 2 písm. b) správního řádu] i k rozhodovací činnosti soudů. Rozhodnutí českých soudů nepředstavují precedenty, nicméně není bez významu subsidiární závaznost judikatury, jakož i její kvaziprecedenční charakter provázený nutností vzniku zvýšeného argumentačního břemene na straně toho, kdo se rozhodnutími nemíní řídit. V projednávané věci je zcela nepochopitelný přístup žalovaného, který opakovaně postupoval v příkrém rozporu se závazným rozhodnutím odvolacího orgánu, přičemž snaha o polemiku byla vedena*

přínejmenším od 8.10.2013 již jen ve spirále a v hledání důvodů, jak se poskytnutí informace za každou cenu vyhnout. Odklon od právního názoru ústředního správního úřadu nebyl na místě, když žalovaný neučinil žádných nových skutkových zjištění při novém projednání věci a ani nedošlo ke změně právní úpravy v průběhu řízení, což by nedodržení právního názoru odvolacího orgánu mohlo zásadně odůvodnit.

IV.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu přistoupil ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí a vrácení věci povinnému subjektu k novému projednání, protože neshledal důvod pro jiný postup.

Poučení o právním prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Vyřizuje: Mgr. Markéta Kovandová
tel. č.: 974 816 415
e-mail: marketa.kovandova@mvcv.cz

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zaslán povinnému subjektu (doporučeně s dodejkou) – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1; k sp. zn. S-MHMP 454563/2016 OVO.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím systému datových schránek povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1; k sp. zn. S-MHMP 454563/2016 OVO.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím systému datových schránek odvolateli – Mgr. et Mgr. Jakub Michálek – ID DS: 4memzkm.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.